

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ !

பணைகள் தினம் சாதனை பணைகளின்

புகைப்படங்களை போட்டு

வற்றி மூகங்களைக் காட்டி

வாழ்த்துச் செய்திகள் சொல்லிய பத்திரிகைகள்.

பணைகள் தினம் என்று முழங்கிய தொலைக்காட்சி

நிகழ்ச்சிகளும், சில பல விளம்பரங்களும் கட்ட.

எல்லாப் பக்கமும் பண்கள் தினம் என்ற

வாழ்த்துச் சயெ்தி உற்சாகமாக வளெள்ளமென...

இப்படியாக முடிந்தது மகளிர் தினம்!!!

பண்கள் எல்லாம் பெரிது பெரிதாக எதை எதையோ சாதித்தாக காட்டும் போது அதை பாரக்கும் இளம் தளிர்களுக்கும் இளம் பண்களுக்கும் ஏன் வயது முதிர்ந்த பண்கள் கட்ட அடையும் உற்சாகம் அலாதியானது தான்.

ஆண்டுதோறும். சாய்நா நவோல் சாதித்து விட்டார் என்று தலகைக்காட்சி அலறி அறிவிக் கும் போது அதே கணத்தில் எத்தனையோ பண்கள் சாயந்து அழ்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தன் அறை சுவற்றிடமும் தன் தலயைணயைிடமும் மட்டும் எல்லாவற்றையும் கொட்டித் தீர்த்து விட்டு தன் கண்ணீர் ரின உப்பை எல்லாம் அவற்றில் திணித்து விட்டு உதடுகளில் பசிக்கொள்ளும் ஒரு லிபஸ்டிக் போல ஒரு போலி சிரிப்பை அப்பிக்கொண்டு அந்த தவேதை, சிறகு உடனந்த தவேதையாக அந்த வீட்டிற்குள்ளோ, அலுவலகத்திலோ, பொது இடத்திலோ வலம் வந்து கொண்டிருக்கிறாள்.

தன் அப்பாவின் தங்கமீனாக வாழ்ந்து வந்த இந்த தவேதை புகுந்த வீடு என்ற ஒரு இல்லத்துக்குள் நுழைந்த பின் தான் எத்தனை எத்தனை வடேங்கள். மனவியாக, தாயாக மட்டுமா மாறுகிறாள், சிறந்த நடிப்பு சாஸ்திரியாகவும் மாற வணேபி இருக்கிறது. மாமியார் மாமனாருக்கு பிடித்த மாதிரி அந்த ஊருக்கு ஏற்ற மாதிரி அடக்கமா மாறுகிறார்களோ இல்லையோ நடிக் ததொடங்கி பின் அந்த வஷேத்தை வாழ்க்கை ஆக்கிவிடுகிறார்கள்.

அம்மாவீட்டில் வீடு அதிருமளவாக்கு சிரித்த சிரிப்பெல்லாம் அடங்கி இங்கு உதடு

மட்டும் விரியும் புன்னகையாக பலருக்கு மாறி விடுகிறது நிம்மதி தொலகைக்கும் பணிகள் காலையில் இருந்து மாலையரை நடக்கும் எல்லாவற்றிற்கும் சிரித்தபடியே சமாளித்து கொஞ்சம் நடித்து சில நேரம் அதையும் தாண்டி எதாவது வாய் திறந்து கஃறி பின் அதற்கும் வருந்தி என்று பொழுதை கழிக்கவும் அந்த தவேதையை இரவில் தனியறையில் மட்டும் அவள் அப்பாவின் தங்க மீனாக மறுபடியும் மாறுகிறாள்.

தன் கணவனிடம் சிணுங்குகிறாள் ஒரு குழந்தையை. சில நேரம் ஒரு படிமலேசென்று சண்டை போடுகிறாள். எது எப்படியோ அங்கு மட்டும் அவள் நடிப்பதில்லை, அவள் அவளாக இருக்கிறாள். அவர்களைக் கணவனாக இருந்தால் அந்த தவேதையை இரவிலாவது இளைப்பாறிக் கொள்வாள் இல்லாதவர்கள் இரவிலும் நிம்மதி தொலகை கின்றனர்.

புரிந்து கொள்ளுங்கள் மனங்களையெப்பவருவீங்கள், என்னங்கவலையா என்ற அலபைசீ அழைப்பில் அவள் உங்களிடம் எப்போது வீட்டுக்கு வருவீர்கள் என்று கடைபதற்கு மட்டும் அழைத்ததாய் நினதத்து வரனே வருவனே என்று கனமான குரலில் தொலபைசீயை வகைக்கும் அருமயான கணவன் மார்களிடம் அந்த பணை சொல்ல விரும்புவது என்ன?

நான் உன்னதேடுகிறனே, அவர் பத்திரமாக வர வணேட்டும் என்ற அக்கறை, இன்றகைக்கும் தாமதம். உங்களாக காக அவள் காத திருக்கும் காத திருப்பைச் சொல்ல, உங்களிடான உரையாடலுக்காக உங்கள் அன்புக்காக இப்படி எத்தனையோ உணர்வுகளோடு உங்க மனவை உங்களையழைப்பது எத்தனை பரோக்கு புரிகிறது.

இனி வரைஸ் பயம் இல்லலை.. உறுப்பு மாற்றுக்காக ஆய்வகத்தில் உருவாக்கப்பட்டும் பன்றிகள்.. விஞ்ஞானிகள் சாதனையைச் சராஜா புதுக்கோட்டகைக்குள் நுழைய கட்டாது... சிபிஐ கட்டத்தில் அதிரடி தீர்மானம் உதகைக் கவணேட்டாம்.. வரைலாகும் பகை போட்டோ **Featured Posts** வாரி வழங்கும் அருவி இப்படியான சமீழ்நிலையில் வாழும் பணிகள்க்கு எப்போதும் சந்தோசத்தலை நிலலாத அருவியென வாரி வழங்கி கொண்டிருப்பது குழந்தகைகளின் மூத்தங்களும் நிலலாமல் தொடரும் அவர்களின் குறும்புகளும் தான்.

தாயாகி அவள் பரிதாபம் போகிறாள் தன்னையவர்கள்க்காக அர்ப்பணிக்கிறாள். அதில் அவள் ஆனந்தமும் கொள்கிறாள். தாய்மையைப் போல எதிலும் இன்பம் இல்லலை என்பது மறுக்கவியலா நிஜம். ஆனால் அவளும் ஒரு தாயின் குழந்தை. அந்த தவேதகைக்கும் அடிக் கடி தாய் மடியும் தந்தையின் தோளும் தடுவதால் தான் ஊருக்கு கிளம்புகிறாள்.

தன் அம்மா வீட்டுக்கு போகும் போது மட்டும் அவள் மீண்டும் குழந்தை ஆகிறாள் எத்தனை வயதானாலும் கபிட . அம்மாவின் முத்தங்களும் அம்மா கைகாலகை காபிக் கும் அவள் எத்தனை வயதானாலும் குழந்தையென ஏங்குகிறாள் .

அப்பாவின் அன்பை கொடுக்கும் கணவன் கிடத்த பணிகள் பாக்கியசாலிகள் . அம்மாவின் அன்பை ஒரு கணமனும் அவரால் உணர்த்த முடிந்தால் அவள் பரேதிர்ஷ்டசாலி . மனைவி எனும் வண்டியுதார்த்தத்தில் என்னவோ வலேகைக்கு போகும் மனைவிக் கும் கபிட கணவன் காபி போட்டு தருவதில்லை . ஏன் கணவன் சீக்கிரம் வந்திருந்தால் கபிட வந்திட்டியா மனைவியின் காபிக் கும் காத்திருக்கிறேன் என்பார் இது தான் எதார்த்தம் .

அட என்ன இது இப்போல்லாம் பணிகள் கணவனை பெயர் சொல்லி தான் கபிப்பிடறாங்க . காலம் மாறிப்போச்சு . ஆண்கள் எல்லாம் இப்போது சமகைக்கிறார்கள் என்று ஆயிரம் சொன்னாலும் எல்லாம் கல்யாணமான முதல் வருடம் மட்டும் தான் இது பல வீடுகளில் நடக்கிறது . அப்புறம் எப்பாவது ஞாயிறு அன்று மட்டும் சமபைபார் , அப்புறம் அன்றகைக்கும் டயர்டு என்பார்கள் . இப்படி தான் ஆகிவிடுகிறது .

அது என்னவோ மனைவி வலேகைக்கு போனாலும் சரி வலேகைக்கு போகாவிட்டாலும் சரி மனைவிக் கும் முடியாத அந்த முன்று நாட்களில் கபிட காலகை காபி போட்டு மனைவியை எழுப்பாத அன்பான கணவன்கள் தான் அதிகம் உள்ளார்கள் என்பது தான் எதார்த்தம் . அவளுக்கு முடிகிறதோ இல்லையோ எப்படியோ பெட்ரோல் இல்லாட்டியும் மனைவிங்கிற வண்டி ஓடி தான் ஆகணும் .

பணிகள் மாறிட்டாங்க பாஸ் காலம் மாறிப்போச்சு . பணிகளும் மாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் முன்னறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் பல உச்சங்களை தொடர்க்கொண்டிருக்கிறார்கள் . ஆனால் பணிகள் பற்றி ஆண்கள் ஆதிமனது எண்ணம் என்னவோ இன்னமும் அப்படி தான் இருக்கிறது என்பது நிதர்சனமான உண்மை .

காலையில் தன் அலுவலக பண்ணை மதிக்க திரிந்த மனிதனுக்கு மாலையில் வீடு வந்து சரேந்ததும் தன் மனைவியை மதிக்க திரிவதில்லை . இதயெல்லாம் இந்த அடிப்படையில்தான் எண்ணத்ததை இந்த தலமைமுறையில் மாற்ற முடியுமா என்றால் சத்தியமாக இல்லை தான் . ஆனால் அடுத்த தலமைமுறையில் கட்டாயம் மாற்ற முடியும் .

இதனை எல்லாம் இனி நம் குழந்தைகளுக்கு சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும்.
இதையெல்லாம் யார் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். ஓவ்வொரு பண்ணும் தனது மகன்களிடம் சொல்லி கொடுத்து வளர்க்க வேண்டும். சிறு வயதிலிருந்தே பணிகள் உனக்கு கீழ் இல்லலை. நீ யும் தங்கையையும் சமம் னு சொல்லி வளர்த்தால் போதும்.

பயனுக்கு வாங்கி கொடுக்கும் பாண்ட் சட்டயை பணிகளுக்கு வாங்கி கொடுப்பதில் மட்டுமல்ல எல்லா விஷயத்திலும் மகனையும் மகளையும் ஓரே கண்ணோட்டத்தில் வளர்க்க வேண்டும். சொல்லித் தர வேண்டும் குடும்பத்தைப் போல தான் குழந்தைகள் வளர்க்கும் குணங்களும் அவர்களின் மனநலன்களும். தங்கையை சீண்டும் அண்ணனிடம் ஒரு பண்ணின் மனநிலையை எடுத்துச் சொல்வது கட்ட அம்மாவின் கடமையாக தான்.

ஒரு பண்ணின் உணர்வுகளை அண்ணனாய் தம்பியாய் புரிந்து கொண்ட ஒருவனால் நாளடைவில் வரும் மனவையின் சிணுங்கலையும் சிரமங்களையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். அது உனக்கு ஒன்னும் தெரியாது. அவகிட்ட என்ன கேட்டுட்டு என்று மூடாக நடக்கும் அப்பாவை நீ பசோம போ என்று சத்தம் போடும் அப்பாவை பார்த்து அந்த மகன் என்ன கற்றுக்கொள்வான்?

பணிகள் என்றால் ஆண்கள் சொல்வதை கேட்டு நடப்பவர் என்று தானே. அந்த சமயத்தில் தாய் குழந்தைக்கு சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். நீ யாவது நாளடைவில் மனவையிடம் மரியாதையை கலந்த நேசத்தையே சிலுத்து என்று சொல்லிக் கொடுத்து வளர்க்க வேண்டும். ஒரு பண்ணை எப்படி பார்க்க வேண்டும் எந்த கண்ணோட்டத்தில் பார்க்க வேண்டும் என்று கட்ட ஒரு அன்னதன் மகனுக்கு சொல்லிக் கொடுப்பது கட்ட அவசியம்.

முத்தமிடங்கள் ஆணும் பண்ணும் இருவரோ துருவங்கள் ஆனால் இறவைவனால் இணைக்கப்பட்டவை. அப்படி இருக்க அந்த ஆண் பண்ணின் உடல் மொழியை புரிந்து கொண்ட அளவுக்கு அவள் உணர்வுகளின் மொழியை புரிந்து கொள்ளவில்லை. புரிந்துகொள்ள முற்படவில்லை.

உங்கள் மனைவிக் குள் உங்கள் அம்மாவைக் குள் உன் சகோதரிக் குள் கோபம் தெறிக் குள் அவள் கண்களுக்குள் ஒரு குழந்தை இருக்கிறாள். அந்த குழந்தையை அடிக் கடி ஒரு நாய்குட்டியைப் போல தடவிக் கொடுங்கள். அனாதைக் குள் குள் எதிர் பாராமல் சமத்தைக் கொண்டிருக்கும் உங்கள் மனைவியின் கன்னத்தில் ஒரு

முத்தத்ததை பதித்து விட்டுப் போங்கள் அல்லது வாசனதை தடுக்குது என்று இரு வாரத்ததைகளை வீ சிச் சலெல்லுங்கள் .இது தான் அவள் எதிர்பார்க்கும் பெரிய பரிசு.

அவள் இதயம் விரும்பும் பரிசு. உங்கள் அம்மாவின் அருகில் போய் அமர்ந்து சாப்பிடீர்களா என்று களேங்கள் . அவளிடம் ஏதாவது பசீ அவளை சிரிக்க செய்யுங்கள் எப்போதும் உனக்கு நான் இருக்கிறேன் என்று கதைகளை பிடித்து உணர்த்தி சலெல்லுங்கள் .இது தான் அந்த அன்னகைகான பரிசு.

பெண்கள் தவேதையானால் ஓவ்வொரு வீட்டு பெண்களும் அந்த வீட்டுக்குள் தவேதகைகளாக எந்த மனப்புழுக்கும் இல்லாமல் சூதந்திரமாக வலம் வருவதை விட பெரிய சிறகுகள் , அவர்கள் எட்டிவிடும் எந்த சாதனயாலும் அவர்களுக்கு கிட்டப்போவதில்லை. எந்தப்பெண்ணுக்கும் எவ்வளவு சாதித்த பெண்களுக்கும் வீட்டு உலகம் .

எனவே உங்கள் வகுப்பு தோழி, அலுவலக தோழி, முகநிலை நண்பர்கள் , வாட்ஸாப்ப் குழுஞ்சியெதி என்று யாரையோ சிறப்பாக உணரச் செய்யும் நீங்கள் உங்கள் வீட்டு தவேதகைகளை இனம் கண்டுகொள்ளுங்கள் . முத்தங்களையும் நசேத்தயையும் அன்பையும் நம்பிக்கையையும் அனுசரணயையும் பரிமாறிக் கொள்ளுங்கள் . ஓவ்வொரு இல்லங்களிலும் பெண்கள் தவேதையானால் அவர்கள் போகும் திரம் எல்லை இல்லா திரமே.

- Inkpena சஹாயா